

назовавхть отъ Старопланинцы тѣ *Руманци* и Тракиѳа *Руманѣ* т. е. *подвластни* Романовѣ. ¹⁾

Малочисленный брой на Гръцы тѣ, кои то ся уграничиавахъ въ *Морѳа* въ общтѣ подѣ Ахайскаѣ облысть Римскѣ, коеѣ пьрвнествующтѣ градъ бѣше Солунѣ, а нѣ Атины, и слабость та до коѣхъ то бѣхъ достигли тии, отъ завладение то іоште Александра Македонца и подирѣ разпадванѣ то на това великанско царство, тыя сичкы бѣхъ причини штото Гръцы тѣ, чрѣзь орѣжие, ништо не можіахъ да прѣдприѣмнѣхть противъ Стараго Рима; а кога то ся поіави Нови Римъ въ Визѣ, тии одавно вѣкы бѣхъ Римска облысть и даже народно то си имя *Еллинѣ* и *Гръкѣ* бѣхъ приубѣрнѣли въ *Ρωμαῖος*—Римлянинѣ, какѣ и іазыка си простонародие то назоваваше, и назовава іоште до днѣсь, *Ρωμαῖκᾶ*—Римскы вмѣсту *Ἑλληνικᾶ*—Елленскы. Тий обаче, съ сичкаѣ слабость, вѣрни на стары тѣ си начяла и прѣданыя, слѣдвахъ удѣлотворение то на голѣмѣ тѣхъ си идеѣхъ: *панеллинизма*, чрѣзь разпрострьнение то іазыка си, и работіахъ неуморно въ штетѣхъ на *панлатинизма*, іоште прѣды поіавление то Византийскаѣ държіавы. А кату ся поіави тѳа, прилѣпихъ ся при неѣхъ до толкова штото, можи ся каза навѣрно, отъ сичкы тѣ другы народности, отъ коихъ то ся състоѣше тѳа държіава, Гръцы тѣ сѣхъ имали най-голѣмо вліаніе въ управление то ѳ, на кое имѣ помогна най-млого Хрѳстіанство то, нѣ подѣ имя то *Ромѳи*. Доказательство врѣху това е чи тии въ десятый вѣкѣ успѣхъ дѣ въведѣхть свои іазыкѣ за *званиченѣ* (официаленѣ) іазыкѣ на Имперіѣхъ тѣхъ; а латинскый іазыкѣ кой то владѣіаше до тогава прѣстана вѣкы власть тѣхъ си за всегда тамо. На това имѣ помогна най-млого вѣройсповѣдныѣ раздорѣ и раздвоенѣ то на чърквы тѣ.

¹⁾ За древность тѣхъ и голѣмѣхъ тѣхъ Българскаго народа вишь въ съчинение то: „Българска Старина“ изд. въ Букур. 1865.

Гръцы тѣ за достигванѣ то на голѣмѣхъ тѣхъ си цѣль имали сѣхъ борбѣхъ съ два народа: съ Латины тѣ и Българи тѣ. Латины тѣ отслабнѣхъхъ отъ раздѣление то на царство то, а по-сѣтнѣ отъ нападшы тѣ тамо и усиливши тѣ ся германскы племена, штото тий вѣкы не бѣхъ опасни за *Елленизма*. Нѣ оставахъ Българи тѣ съ силно царство, съсѣди съ тѣхъ и държіашти най-іагкы тѣ мѣста въ старопланинскый полуостровѣ, разпрострьнени же сѣхъшти и далѣчь іоште прѣзь Дунава камѣ Севѣрь и камѣ Западѣ. Сичка та имѣ отчяіана борба противъ Българи тѣ не само чи до никакавѣ рѣшителенѣ успѣхъ не гы довождаше, нѣ іоште гы отслабваше до толкова, штото конечна та пропасть Византийскаѣ държіавы можіаше ся іоште въ тѣхъ времена прозрачи! Нѣкой си отъ новы тѣ Гръцы историцы описашти византийскаѣ повѣстность казвѣхть іавно: чи битка та на Византийцы тѣ съ Българи тѣ е была до толкосѣ отчяіана штото ся състоіало за живота или смърть тѣхъ на *Елленизма*! Разумѣва ся чи и Българи тѣ отъ своѣхъ стрѣнѣхъ сѣхъ слѣдовали борбѣхъ тѣхъ съ истаѣхъ рѣшительность и отчяіаность; зашто то и за тѣхъ ся е състыіало за животѣ или смърть на Българштинѣхъ тѣхъ!

Гръцкый элементѣ въ византийскаѣ държіавѣхъ въ прѣдприѣтѣхъ тѣхъ та си противъ Българи тѣ, освѣнѣ штото ся подпомагаше съ наѣмници тѣ отъ разны народности, имаше іоште на своѣхъ стрѣнѣхъ Македонскы тѣ и Тракийскы тѣ Българи, кои то поради Хрѳстіанство то што бѣхъ приѣли, пълнѣахъ пълковѣ тѣ на Византийскаѣ тѣ имперіѣхъ и отивахъ противъ свои тѣ братья Старопланинскы тѣ Българи, кои то не бѣхъ приѣмнѣли іоште Хрѳстіанство то!

Млоги отъ тѣхъ Българи достигвахъ до высокы стѣпени въ войнство то и въ гражданскы тѣ чиновѣ и іавѣхъ ся голѣми византийскы пълководци противъ свои тѣ єдинородцы братья Българи; а нѣколцина възлѣзохъ и на